

Kız ve Eşek

Çınar BİBER

Kız ve Eşek

Çınar BİBER

Parlak bir cumartesi sabahı Lily sarı yağmur çizmelerini ve kırmızı tulumunu giydi. Yeşil güneş şapkası, hayvan barınağına giden tozlu yolda zıplarken hopluyordu. Kıvrıcık siyah saçları iki topuzundan dışarı fişkırıyordu. Çitin üzerinden yumuşak anırma sesleri duyuyordu. Bugün, barınak yöneticisi Marta'ya yardım ettiği ilk gündü. Lily içeride hangi hayvanların beklediğini merak ediyordu.

Marta, Lily'yi büyük ahşap kapıda karşıladı. Yeşil bir gömleğin üzerine kot önlük giymişti ve kulağının arkasından bir kalem görünüyordu. "Hoş geldin, Lily!" dedi sıcak bir gülümsemeye. Arkasında yumuşacık, gri bir eşek duruyordu. Uzun, sarkık kulakları aşağı düşmüştü ve boynunda küçük pirinç bir çingiraklı, soluk kırmızı bir yular gevşekçe asılıydı. Kehribar rengi gözleri çok yorgun görünüyordu.

"Bu Cloppet," dedi Marta yumuşak bir sesle. "Yıllarca ağır yükler taşıyarak çok çalıştı. Şimdi dinlenmek için burada yaşıyor." Lily omuzlarındaki solmuş koşum izlerini ve boğum boğum dizlerini fark etti. Yavaşça ve sessizce yaklaştı. "Merhaba, Cloppet," diye fısıldadı. Yaşlı eşek gri-beyaz burnunu ona doğru çevirdi ve yumuşak, gürültülü bir homurtu çıkardı.

Cloppet çite doğru sallanarak yürüdü ve çenesini Lily'nin elinin yakınına dayadı. Uzun beyaz kirpikleri yavaşça kırpıldı. Lily onun ne kadar yumuşak başlı olduğunu hissetti. "Bunca yıl ağır iş yapmaktan yorgun," diye açıkladı Marta. "Ama hâlâ arkadaşlığı seviyor." Lily yumuşak gri tüylerini nazikçe okşadı. "O zaman her gün ziyarete gelirim," diye söz verdi. Cloppet omzunu dürttüğünde küçük pirinç çingirak şingirdadı.

"Yaşı hayvanlar ekstra bakıma ihtiyaç duyar," dedi Marta, güneşli bir köşeyi işaret ederek. "Cloppet'in dinlenmek için serin, gölgeli bir yere ve yapabileceği nazık şeylere ihtiyacı var." Lily'nin koyu kahverengi gözleri parladı. "Yapmasına yardım edebilir miyim?" diye sordu. Marta güldü. "Elbette! Şu samanı al." Lily kucak dolusu saman aldı, sarı çizmeleri avluda çıkırdadı. Bugün yoğun geçecekti.

Sıcak güneşin altında birlikte çalıştılar. Marta, Lily'ye dört ahşap direk arasına bir branda bezinin nasıl gerileceğini gösterdi. "Bu, bütün öğleden sonra gölge sağlar," diye açıkladı Marta. Lily köşeleri sağlam düğümlerle bağladı ve içeri yumuşak saman sürükledi. Yakına bir kova serin su koydu. Küçük barınak sıcacık, sessiz bir yuvaya benzemeye başladı. Çilli burnu mutlu bir gülümsemeye kırıştı.

"Cloppet başka neyi sever?" diye merak etti Lily. Marta bir an düşündü. "Hızlı oyunlar için çok yorgun. Ama nazik şeyleri sever." Lily'nin aklına bir fikir geldi. Pürüzsüz taşlar toplayıp küçük bir patika yaptı. Tımarlamak için yumuşak bir fırça seçti ve kemirmesi için bir oyuncak asılı bir ip astı. "Bunlar sakın etkinlikler," dedi gururla. "Yaşlı bir dost için mükemmel."

Cloppet gölgeli barınağı görünce yavaşça ona doğru sallandı. Uzun kulakları birazcık dikildi. Taze samanı kokladı, sonra mutlu bir iç çekişle içeri girdi. Üstünde branda hafifçe dalgalandı. Lily yakında oturup mırıldandı. Yaşlı eşek kehribar rengi gözlerini kapattı ve gri-beyaz burnunu sıcak samanın üstüne dayadı. Bu, şimdiye kadar bildiği en sıcacık yerdı.

O günden sonra Lily her gün geri geldi. Cloppet'in yumuşak gri tüylerini parlayana kadar fırçaladı. Ona çıtır havuçlar yedirdi ve kemirme ipine götürdü. Cloppet nereye gitseler sarı çizmelerini takip etti. Soluk kırmızı yularındaki küçük pirinç çingirak, o yürürken tıngır tıngır ediyordu. Dostlukları her gün biraz daha büyüdü.

"Sen gelince nasıl canlandığına bak," dedi Marta bir öğleden sonra. "Büyük bir fark yarattın, Lily." Lily, Cloppet'in oyuncağını kemirmesini izledi, beyaz kirpikleri mutlulukla kırışıyordu. Göğsünde sıcak, gururlu bir duygu hissetti. Yorgun yaşlı eşek sonunda hak ettiği huzura kavuşuyordu. "O da benim için bir fark yaratıyor," dedi Lily, boynunu okşayarak.

Rüzgârlı bir gece, Cloppet'in barınağının üstündeki branda gevşedi. Ertesi sabah Lily onu parlak güneşin altında durmuş, gözlerini kırptırırken buldu. "Olamaz!" diye soluğu kesildi. Ama uzun süre endişelenmedi. "Birlikte tamir edebiliriz," dedi cesurca. Marta halat ve kazıklar getirdi. Lily küçük bir tabureye tırmandı, kıvrıcık topuzları sallanıyordu, ve sağlam, düzgün düğümler attı. Cloppet yumuşak kehribar gözleriyle izledi.

İşi bitirdiklerinde gölge her zamankinden daha iyiydi. Cloppet altına girdi ve uzun, mutlu bir anırma sesi çıkardı. Marta güçlü elleriyle alkışladı. "Ekip çalışması günü kurtarır!" diye sevindi. Lily kıkırdadı, aralıklı dişli gülümsemesi genişti. Cloppet'e bir avuç tatlı saman verdi. Yaşlı eşek gri-beyaz burnunu omzuna yasladı. Birlikte her şeyi yeniden sıcacık yapmışlardı.

O öğleden sonra Lily nazik bir sürpriz planladı. Cloppet'i parlayana kadar fırçaladı, sonra onu çayırın etrafında yavaş bir yürüyüşe çıkardı. Kır çiçekleri topladı ve birini soluk kırmızı yularına sıkıştırdı. Marta çitten izleyip güldü. "Yıllardır bu kadar mutlu görünmemişti," dedi. Cloppet boğum boğum dizleriyle küçük, gururlu bir sıçrayışla yürüdü. Çıngırağı tıngır tıngır etti.

Kısa süre sonra başka çocuklar da barınağa geldi. Lily onlara gölgelik barınakların nasıl yapılacağını ve yaşlı hayvanlar için sakın etkinliklerin nasıl seçileceğini gösterdi. "Yaşlı dostlar dinlenmeye ve iyiliğe ihtiyaç duyar," dedi onlara, yeşil şapkası sallanarak. Çocuklar midillileri fırçaladı ve keçileri besledi. Cloppet, Lily'nin yanında bilge, gri bir öğretmen gibi gururla durdu. Herkes yaşlı hayvanlara bakmanın harika bir duygu olduğunu kabul etti.

Her günün sonunda Lily, Cloppet'le serin gölgede oturdu. Ona hikâyeler anlattı, o da uzun, sarkık kulaklarıyla dinledi. Beyaz burnu Lily'nin dizi yakınına dayandı. "Sen benim en iyi arkadaşımsın," diye fısıldadı. Küçük çingirak yumuşakça tıngırdadı. Cloppet nazıkçe burnunu sürttü. O sessiz, sıcacık yerde ikisi de kendini güvende ve sevilmiş hissetti.

Güneş barınağın üzerinde batarken Marta gülümsedi. "Hepimize bir şey öğrettin, Lily," dedi. "Yaşlı hayvanlar huzuru, dinlenmeyi ve bolca sevgiyi hak eder." Lily, Cloppet'in sıcak boynuna sarıldı. Solmuş koşum izleri ona ne kadar çok çalıştığını hatırlattı. Şimdi gölgeli bir yuvası ve bir arkadaşı vardı. Ve Lily, her gün verilen iyiliğin her yaşlı kalbi mutlu edebileceğini biliyordu.